

[Landbrugsministeren.]

fordelagtig. Børnetilskuddene og skattelettelsen vil i langt de fleste tilfælde mere end opveje stigningen i priserne på rug- og sigtebrød, og familier med børn vil få en nettofordel på omkring 100 kr. pr. barn.

For forbrugere udenfor landbruget, der udnytter tilskudsordningerne fuldtud, vil det konservative forslag derimod ikke virke fuldt så tilfredsstillende.

Ganske vist vil familier med 3 eller flere børn få mere end fuld dækning for prisstigningerne på grund af børnetilskuddene, ligesom familier med 2 børn og enligt stillede uden børn vil få fuld dækning, medmindre deres skattelettelse bliver meget beskedent, hvad enten det nu skyldes, at deres indtægt ligger over 20 000 kr.; eller at deres statskat i forvejen er så lav, at der ikke er mulighed for at give dem en mærkbar skatte-nedsættelse.

Derimod vil de mange familier, der kun har et barn eller slet ingen børn, få deres udgifter forøget, hvis det konservative forslag gennemføres.

Dette gælder navnlig familier uden børn, der efter forslaget vil få en udgiftsstigning på omkring 60 til 130 kr. årlig.

Ganske vist tager forslaget som nævnt sigte på at holde rentemodtagerne skadesløse, men selv om både rentemodtagerne og de børnerige familier sikres mod udgiftsstigninger, forekommer det mig meget betænkeligt at vælte så store byrder over på det store antal barnløse og eetbarnsfamilier, hvis ydeevne i mange tilfælde er stærkt begrænset.

Tanken om at lette kårene for de børnerige familier ved gennemførelsen af kontante børnetilskud er i sig selv tiltalende, men rent sagligt bør spørgsmålet vel løses i forbindelse med skattekommissionens forslag om at erstatte de gældende skattefrie børnefradrag med børnetilskud — og ikke ud fra pristalaktiske overvejelser.

I hvert fald finder jeg det betænkeligt at lette kårene for de børnerige familier uanset indkomstens størrelse på en sådan måde, at byrderne væltes over på andre familier, hvis bæreevne i mange tilfælde vil være mindre end bæreevnen hos de familier, der skal nyde godt af børnetilskuddene.

Jeg har imidlertid underkastet det konservative udkast en nærmere undersøgelse, og det er min hensigt at forelægge resultaterne heraf under en eventuel udvalgsbehandling, hvor spørgsmålet så kan drøftes nærmere.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefa-

le forslaget til en hurtig og velvillig behandling her i tinget.

Endvidere skal jeg have den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om bekæmpelse af smitsomme sygdomme hos bier og om foranstaltninger til biavlens fremme.*

Forslaget går ud på en revision af lov nr. 69 af 19. marts 1930 om bekæmpelse af bipest, hvis bestemmelser i det væsentlige er uforandret fra den ældste lov på dette område, lov nr. 99 af 8. maj 1908 om bekæmpelse af bipest. I henhold til denne lovgivning har staten ydet årlige tilskud til bipestens bekæmpelse med 12 000 kr. årlig i finansårene 1908-09—1913-14 og siden finansåret 1925—26, medens der i femårene 1914-15—1918-19 og 1919-20—1924-25 blev givet årlige statstilskud på henholdsvis 5 000 kr. og 8 000 kr. Hvis man tager hensyn til den i de forløbne år stedfundne prisstigning, har tilskuddet ingensinde været lavere, end det er for øjeblikket.

Bortset fra dette statstilskud har staten intet haft at gøre med selve bekæmpelsesarbejdet, der helt var overladt til biavlerne selv under Danmarks Biavlerforenings ledelse, hvilken ordning i de senere år har kostet biavlerne beløb, der overstiger statstilskuddet.

Det fremgår af forhandlingerne om den ældste bipestlov, at man betragtede statens tilskud som en slags social ydelse; idet man henviste til, at biavl var en beskæftigelse, som særlig blev drevet af den mindrebemidlede del af landbefolkningen. Man mente dengang endvidere, at det ville være biavlerne muligt selv at få bipesten nedkæmpet, når staten betalte udgifterne, men på dette punkt er forventningerne blevet skuffet, idet bipesten stadig har en betydelig udbredelse til stor skade for biavlerne.

I begyndelsen af 1946 fremkom der forskellige forslag fra Danmarks Biavlerforening, der tilsigtede større effektivitet i bekæmpelsesarbejdet, hvortil søgtes en forhøjelse af statstilskuddet.

Efter at sagen havde været behandlet af forskellige faglige udvalg og organisationer, hvorved fremkom forslag om omlægning af bekæmpelsesarbejdet, fandt min forgænger, at spørgsmålet burde underkastes nærmere undersøgelse, og under 20. august 1947 nedsatte landbrugsministeriet et udvalg med den opgave at udarbejde en betænkning om foranstaltninger til bekæmpelse af smitsomme bisygdomme og til biernes beskyttelse mod giftige plantebeskyttelsesmidler.

Udvalget har omkring nytår afgivet betænkning angående den første af de to op-